

GANDHI, BEATA TERESA DE CALCUTA... I LA COOPERA- CIÓ INTERNACIONAL

**Si darrere de les accions de cooperació
no compartim un ideari comú, l'acció
està destinada al fracàs**

Ens arriba a les nostres mans un famós text de Gandhi:

La teva creença es converteix en els teus pensaments.

Els teus pensaments es converteixen en les teves paraules.

Les teves paraules es converteixen en les teves accions.

Les teves accions es converteixen en els teus costums.

Els teus costums es converteixen en els teus valors.

Els teus valors es converteixen en la teva destinació.

Aquest text el relacionem amb un altre també molt famós de la Beata Teresa de Calcuta:

El fruit del silenci és l'oració.

El fruit de l'oració és la fe.

El fruit de la fe és l'amor.

El fruit de l'amor és el servei.

I el fruit del servei és la pau.

Tant Gandhi com la Beata Teresa de Calcuta són dues persones molt religioses. Gandhi és hinduista però estima i respecta profundament totes les altres religions; Gandhi identifica Déu amb la veritat. La Beata Teresa de Calcuta, catòlica, identifica Déu amb Jesús

editorial

de Nazaret. Simplificant podríem dir que el text de Gandhi tindria un caràcter més humanista mentre que el text de la Beata Teresa de Calcuta tindria un caràcter més religiós.

Els dos texts tenen unes analogies molt significatives. Es parteix del món interior d'un mateix (la teva creença - els teus pensaments; el silenci - l'oració) per donar pas a l'acció. Aquest procés acaba configurant la teva persona i la teva destinació.

Què han de veure aquests texts amb les nostres petites ONGs i la cooperació internacional? Què ens volen fer veure? Pensem que aquests texts prioritzen la idea, la creença a l'acció. Més ben dit, l'acció és el resultat del nostre món interior. Així doncs també en la cooperació internacional és necessari compartir una cosmovisió, un imaginari comú, una mateixa utopia per treballar correctament.

Una acció, un projecte de cooperació per si sol pot obeir a múltiples motivacions i creences, que poden arribar a ser fins i tot contradictòries. Si darrere de les accions de cooperació no compartim un ideari comú, l'acció està destinada al fracàs. La unió que possibilita un projecte comú és per tant efímera i poc fecunda sinó va acompanyada d'un compartir un mateix horitzó, una mateixa utopia. Això no significa que tots els que treballem junts en cooperació internacional hàgim de pensar o creure el mateix, però sí que hem de fer l'esforç de compartir el nostre món interior per ser més honestos i eficients en el nostre treball.

El Consell

UN ANY AL PERÚ

Moltes petites persones en molts petits llocs fent moltes petites coses canviaran el rostre del món.

Hola! Som Sarah Ament i Judith Manusch. A partir d'agost del 2010 passarem un any de voluntariat a Arequipa (Perú) per recolzar el projecte „Malnutrición vs. Educación“. Després d'aprovar el batxillerat en l'institut Robert-Bosch-Gymnasium de Langenau (Alemanya), tenim moltes ganes de viure un any l'aventura al Perú. Però, com arribem a aquest projecte i a l'organització „Clam per la Dignitat e.V.“? Tot va començar amb la cooperació entre el nostre institut i l'escola „La Mansión“ d'Arequipa.

Amb activitats com els „Dies de projecte“ o una marxa per recaptar fons vam aprendre molt sobre el país, les seves particularitats i els seus problemes. Així que quan ens assabentem que es buscaven dues voluntàries per treballar en „La Mansión“, la idea ens va entusiasmar a l'instant. Ens va semblar una gran oportunitat per a recolzar la cooperació entre les nostres escoles i alhora prestar ajuda de manera activa i amb sentit.

pensaments

„Moltes petites persones en molts petits llocs fent moltes petites coses canviaran el rostre del món. „

Aquesta dita descriu bastant bé la nostra motivació. Pensem que només junts podem avançar i canviar les coses i que tots hem de contribuir en el marc de les nostres possibilitats. A més, sempre hem somiat amb conèixer altres països i cultures. Per això ens encanta la idea de tenir noves experiències i trobades en un lloc tan lluny dels cànons i les normes d'Alemanya.

Només falten 50 dies per a la sortida del nostre avió! L'excitació i també els nervis van creixent i els nostres preparatius pel viatge van enllestint-se ja sigui amb la recepció de vacunes, fent tràmits pel visat i les assegurances -i també tranquil·litant els nostres pares. Tot això al costat dels exàmens de vegades suposa un vertader repte per a la nostra capacitat d'organització.

Els dies de formació de la BDKJ („Bund der Deutschen Katholischen Jugend“; Confederació de la joventut catòlica alemanya) de la diòcesi Rottenburg-Stuttgart són una

gran ajuda. Aquesta organització facilita la informació entre els joves que estan a punt d'iniciar el seu voluntariat i aquells ja amb experiència.

En aquests 25 dies de formació tractem temes sobre altres cultures, la nostra pròpia motivació, la globalització i el Perú. En aquest moment ja podem dir que hem après coses essencials com ser proactives i tractar de manera oberta a tota la gent, no importi la seva cultura, classe social, roba o edat.

Ens estem divertint molt amb totes aquestes trobades i contactes. Ens sentim realment bé preparades per al nostre any de voluntariat i de moment no ens en queda més que dir:

Tot llest per al Perú - que comenci l'aventura!

Sarah i Judith

IN SITU - JOSEPHINE DES D'AREQUIPA

**Sempre m'alegro de veure a cada nen
saciat i amb les mans netes**

experiències

Des de fa quatre setmanes treballo en el projecte anomenat „desnutrició versus educació“ a La Mansió del Fundador, Arequipa, i em queden encara dos mesos. Quan em pregunten què és el que m'ha portat fins a aquí no és que em senti obligada a donar explicacions, però he d'indicar que no provinc d'una disciplina acadèmica relacionada amb l'ajuda al desenvolupament. Sent estudiant de Dret no existia per a mi cap necessitat -i per molt temps tampoc cap motivació- d'abandonar la meua pàtria. Però segurament la jurisprudència em va donar peu a una meditació sobre el tema el passat estiu: Què és justícia?. Què és fer el correcte?. Quines són les meves responsabilitats?. Tampoc és que hagués trobat ja les respostes a aquestes preguntes, i per això vaig emprendre la seva recerca. El que puc dir és que la meua estada aquí contribueix a la troballa d'aquestes respostes perquè crec que puc ajudar.

L'aportació que realitzo aquí és més aviat petita. La principal tasca diària es desenvolupa a la cantina, amb capacitat per a 120 nens. Com a voluntària em dedico principalment a la seva cura, mentre les mares que participen en el projecte s'encarreguen

experiències

de la preparació diària de l'aliment. Com que també intentem implantar un element educatiu i instruir en temes d'higiene, hem de rentar diàriament 240 mans i com que no hi ha aigua corrent, cal proporcionar a cada nen sabó i una galleda d'aigua. De vegades tinc el lleuger recel que aviat ja no reconeixeré als nens per les seves cares, sinó per les seves mans.

Una vegada els nens ja han estat abastits amb suficient aigua, vaig i vinc entre les taules fent de mediatra d'armistícies, evitant que ballin damunt d'elles i inculcant-los conceptes bàsics de bones maneres, encara que hagi d'admetre que sens dubte, menjar amb les mans és una experiència molt sensual. Però quan veig que una nena de cinc anys en comptes de menjar intenta introduir de costat la forquilla a la boca, lla-

vors m'adono que les tècniques correctes a la taula sí que són una cosa fina.

Una vegada assolida la ingesta alimentària, la torba va abandonant a poc a poc la cantina, i després d'una hora de recollir plats i netejar, tot torna a tenir un aspecte ordenat. Normalment, quan succeeix això ja són les quatre. Llavors me'n puc anar a casa a descansar, per a reprendre la mateixa tasca a la cuina a les nou del matí de l'endemà. És evident que el treball és aquí molt senzill, però portar-lo a terme és primordial. Aquesta és la raó per la qual no tinc dificultats a complir les meves obligacions diàries. Sempre m'alegro de veure a cada nen saciat i amb les mans netes.

Josephine Asche

24 anys, estudiant de Tübingen (Alemanya)

Traduccions: Núria Mundet

Edita Clam per la Dignitat

Dipòsit legal: B-21.860-2004

Av. Diagonal 285, 3-4

E - 08013 Barcelona

Tel: (+34) 932 700 239

Fax: (+34) 933 684 336

Registre Assoc. Generalitat:

Núm. 27.209, sec. 1a de Barcelona

NIF: G-63.112.189

C/c: 3025-0004-33-1433212631

clamdignitat@clamdignitat.org

www.clamdignitat.org

claimfordignity@claimfordignity.org

www.claimfordignity.org

Claim for Dignity e.V.

eingetragener gemeinnütziger Verein

Konrad-Adenauer-Str. 50/42

D - 72072 Tübingen

Tel. (+49) 7071 / 94 24 03

Kontonummer 7354948

KSK Esslingen BLZ 61150020

Vereinsregister Nr. 1458

Amtsgericht Tübingen